

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

นำความพอแล้วแห่งธรรมมาสอนโลก

ก่อนจึงหัน

วัดป่าบ้านตาดทุกวันนี้สอนธรรมะนี้คละเคล้ากันหมด ทั้งฆราวาสทั้งพระเลย ไม่ได้ศัพท์ได้แสงนะ เลอะไปหมดวัดป่าบ้านตาด พุดให้ชัดเจน พระท่านสอนกันท่าน ไม่ได้เอาญาติโยมเข้ามาคละเคล้านะ เวลาสอนพระเต็ดลงทางพระนี่ขาดสะบั้นไปเลย กิเลสขาดสะบั้นไป ญาติโยมเขาเป็นประเภทหนึ่งของเขา ไม่ได้มาเกี่ยวข้อง นี่กลายเป็นแกงหม้อใหญ่ไปหมดเลย เราก็กินไม่ลงจะทำยังไง จะสอนอย่างอื่นมันก็ได้ไม่ได้ ก็ต้องมาสอนคลุกเคล้ากันนี่ละ เป็นอย่างนี้ เลอะไปแล้ววัดป่าบ้านตาด พระที่จะได้ฟังอรรถธรรมสำคัญๆ ประจำองค์ประจำตนนี่จะไม่ได้ยินนะ ทั้งๆ ที่แต่ก่อนวัดนี้พื้นฐานของการสอนพระนี่เป็นที่หนึ่ง เอาจริงเอาจังนะ กิเลสตัวไหนโผล่หน้าออกมาขาดสะบั้นไปเลย

ธรรมะพระพุทธเจ้าเทศน์เต็ด ผู้ปฏิบัติก็เต็ดเฉียบขาดๆ การเทศน์ก็เทศน์ง่ายเทศน์สะดวก น้ำมันเลอะเทอะไปหมด จะสอนยังไงคละเคล้ากัน เลยไม่มีเวลาที่สอนพระ เต็ยวันนี้ไม่ทราบที่ท่านสอนพระท่านอะไรสอนโยมสอนยังไง มันคละเคล้ากันหมด เป็นอย่างนั้นนะเต็ยวันนี้ วันนี้พุดเสียบ้าง การสอนพระกับสอนฆราวาสมันเหมือนกันเมื่อไร นี่พุดถึงผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานจริงๆ พระต้องเป็นพระ ฆราวาสต้องเป็นฆราวาส ดูบนศาลานี้เราสอนพระแต่ก่อนเฉียบขาดที่เต็ย เวลาธรรมะเหล่านี้ละยังเหลืออยู่ ไปตกอยู่ที่ไหนๆ บ้าง ที่ออกจากนี้อีกไม่มีละ

การสอนต้องหลายประเภท ไม่ใช่ประเภทเดียวกัน การสอนพระจริงๆ เลยไม่มีเต็ยวันนี้ คละเคล้ากันไปหมดละ คนก็จะทราบที่ท่านสอนพระท่านสอนอย่างนี้ๆ ไม่สอนอย่างนี้ เอา ยกตัวอย่างมาตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มัน อันนั้นไม่มีประชาชนญาติโยมธรรมะของท่านนี่ฟังเลยเท็ย ผู้ฟังนี้แหม ท่านเทศน์ ๓-๔ ชั่วโมง การนั่งฟังเทศน์ไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าอะไรเลย จิตมันเข้านี้หมด ธรรมะท่านกล่อมลงๆ ทุกประเภทของธรรม ที่นี้เวลาฟังมันก็เพลินๆ เทศน์ตั้ง ๔ ชั่วโมง เราไปอยู่ที่แรกกับท่าน ไม่มีละพระที่นั่งฟังนี้ที่จะเห็นองค์ไหนๆ กระจุกกระจิก เหมือนหัวตอ คือจิตมันแน่ว อาศัยอำนาจแห่งธรรมกล่อมลง เทศน์ ๔ ชั่วโมง ครั้นนานเข้าไปก็ลดลง ๓ ชั่วโมง พอสุดท้ายนี้ ๒ ชั่วโมงหยุด

ท่านเทศน์เอาจริงเอาจังมาก มองเห็นกันนี้เหมือนว่าเห็นมรรคผลนิพพานอยู่ต่อหน้าต่อตากัน มันจะไม่มีแก่ใจยังงพระเรานะ มองเห็นกันนี้เป็นหน้าศีลหน้าธรรมตา

ศีลธรรม ปาก หู จมูก ลิ้น กาย เป็นศีลเป็นธรรมไปด้วยกันหมด มาพบกันนี้ก็ยิ้ม แยมแจ่มใสต่อกัน ไม่ได้เป็นเหมือนลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาดนะ วัดป่าบ้านตาดข้างในนี้ พิลึกมาก มันโรงงานรบกัณอยู่วัดป่าบ้านตาด เรากจะมาแตกแล้วนะ ถ้าทนมไม่ไหวเราจะไล่หนีหมดเลย มันทนมไม่ไหวนะ ไปหากันมีตั้งแต่เรื่องตลกตลกนินทาซึ่งกันและกัน มันสมบัติอะไรเข้ามาหาธรรม มันมาตลกตลกนินทากันหาอะไร ดูซิตัวไหนมันดีออกมา กิเลส มันดีออกมาจากหัวใจ มันเป็นบ้าไปหมดแล้วนะวัดป่าบ้านตาด แต่สำหรับพระเจ้าเรา เราได้ชม ไม่มี...พระ เพราะมันต่างระดับกัน ส่วนพรราวสนี่เอาแหละ เลอะเทอะไปหมด เราทนมเอานะ

ไปเห็นหน้ากันมีแต่เรื่องยกโทษยกกรรมกัน มันไม่ได้มาหาคุณมันหาแต่โทษนั่นแหละ แล้วเข้าใจว่าตัวดีเลิศกว่าเขาทั้งโลก คนในวัดนี้เราดีกว่าเขาทั้งวัด เห็นหน้ากันนี้ยกโทษกัน ยกตัวเป็นใหญ่ขึ้นมา เป็นเจ้าสมบัติมรรคผลนิพพานขึ้นมา ครั้นแล้วมันก็มีแต่บุตรแต่คุณเต็มปากมัน ปากอมขี้มาคุยกัน เพราะใจมันอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง มาคุยกันก็มีตั้งแต่เรื่องอย่างนี้ โอ๊ย เลอะเทอะมากนะ นี่เราก็จวนแล้วจะอยู่สักกี่วัน เราก็กินไปอย่างนั้น เราไม่เคยเห็นไม่เคยเจออย่างนี้เราก็กินเอา ฝ่ายผู้หญิงนี้ เราไม่ได้ตำหนิผู้หญิงทั่วๆ ไปนะ ส่วนมากผู้หญิงมักปากเปราะ เก็บความรู้สึกไว้ไม่ได้ พอมองเห็นกันนี้หาโทษของกันละ คุณไม่หา หาแต่โทษของกันแล้วเอามาจระไน ขายตลาดไม่มีวันเสร็จวันสิ้น

ปากเปราะที่สุด เก็บความรู้สึกไม่ได้ เห็นกันแล้วเอาละหาตั้งแต่โทษกัน จะหาคุณต่อกันไม่หา ทั้งๆ ที่มาบำเพ็ญธรรมเพื่อคุณแท้ๆ ครั้นเวลามาเจอกันละเจอตั้งแต่ฟันแต่ไฟเผาทั้งๆ จำหรือยังพวกอยู่ข้างในครัวนี่นะ เรากจะมาแตกแล้วนะเราไม่เคยเป็น พระท่านไม่ได้พูดหลายคำละ ดูแต่หัวใจเจ้าของตลอดเวลา นั่นผู้มาปฏิบัติธรรมคิดไปเรื่องของผู้ใด คิดถูกหรือผิดดูหัวใจเจ้าของตัวคิด ถ้ามันคิดผิดตีสองตรงนี้ทันทีอย่าไปว่าคนอื่น คนนั้นไม่ดีๆ ตัวหัวใจเรามันคึกมันคะนอง มันไม่ตีตีสองตรงนี้ซิ มันก็ชิน พวกกันเข้าใจเอานะ

เลอะเทอะมากนะเดี๋ยวนี้ อยู่ข้างในมากกว่าเพื่อน นี่เราเอาธรรมมาพูด สำหรับในพระนี้เราได้ชมตลอดมา แต่ไหนแต่ไรมาไม่ค่อยได้ตำหนิติเตียนพระ ใจท่านหนักแน่น ท่านเก็บความรู้สึกได้ดี ท่านไม่ค่อยแสดงออกมาในสิ่งสกปรกเลอะเทอะ ท่านสอนกันได้ให้อภัยกันได้ แต่นี้ฝ่ายผู้หญิงมันมีแต่หมาตัวเมีย กัดกันเก่งนะหมาตัวเมียไม่ได้เหมือนหมาตัวผู้ พระนี้เหมือนหมาตัวผู้ไม่ค่อยกัดกัน เห็นไหมไอ้เหาะเรามันไปหากัดใครที่ไหน มันไม่กัด...หมาตัวผู้ พวกกันจำเอานะ วันนี้พูดเสียบ้าง โอ๊ย ออกจะแตกนะเราผู้ปกครอง

เราอยู่ศูนย์กลางนี่ ทางนั้นทับเข้ามาทางนี้ทับเข้ามา สำหรับทางพระไม่ค่อยได้มีทับอะไร เพราะท่านตั้งอกตั้งใจปฏิบัติดีอยู่แล้ว ได้ชมท่านตลอดมา แต่ทางภายในนี้ เลอะเทอะมาก ก็บอกว่าเลอะเทอะ เราเป็นอาจารย์เป็นครูสอนคน ไม่สอนลูกศิษย์จะสอนใคร มันไม่ดีตรงไหนชะล้างเข้าไปตรงนั้นซิ นี่ละการพูดอย่างนี้เป็นการชะล้างความชั่วทั้งหลาย ให้พากันไปคิดไปอ่านบ้าง มาวัดมาวาได้ประโยชน์อะไร มากก็มีแต่มาเลอะเทอะ ปากอมขี้มานี้ ใจอมขี้ปากอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ออกมาพ่นกันมันดีอะไรมีประโยชน์อะไร ให้พรแล้วเหอ

หลังจันทัน

(เมื่อวานนี้หลวงตาไปโรงพยาบาลสัตว์ ขอนแก่นให้ไปอีก ๔,๙๐๐,๐๐๐ รูปครั้งที่หนึ่ง เครื่องเอกซเรย์อย่างเดียว ๕ ล้านบาท ครั้งที่สอง ๘ รายการทั้งซ่อมทั้งซื้อ ๓,๗๘๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สาม ๔,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งหมด ๓ ครั้ง ๑๓,๖๘๐,๐๐๐ บาท) นี่หมายถึงโรงพยาบาลสัตว์ ขอนแก่น ที่เราไปช่วย หมาเราไปเรื่อย ตัวไหนไม่สบายๆ ก็เอาไปให้ทางโรงพยาบาลสัตว์ขอนแก่นรักษา หายแล้วก็เอามาๆ

(สรุปเครื่องมือตาที่หลวงตาช่วย ๑๗ โรงพยาบาล เป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๑๒๙,๕๐๐,๐๐๐ บาทถ้วน ตาอย่างเดี่ยวครับ) ตาอย่างเดี่ยวนะที่เราช่วย จังหวัดต่างๆ จนกระทั่งเชียงใหม่ มาตีโรงพยาบาลพิษณุโลก มาเพชรบูรณ์ ตีอ้อมเข้ามาๆ มาถึงอุดร โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลศูนย์นี้มาก โรงพยาบาลศูนย์อุดรให้ครบเลย เรียกว่ามากกว่าเพื่อน รวมอย่างอื่นด้วยไม่ต่ำกว่า ๖๐ ล้านโรงพยาบาลศูนย์ คือไม่มีแต่दानะเครื่องมือแพทย์อยู่ในนั้น พวกเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ อันไหนดีๆ เราช่วยทั้งนั้น ของดีราคาเป็นล้านๆ ขึ้นไปเลยที่อุดร สำหรับตาเราช่วยหมดตา คือปวารณาไว้เลย

เรื่องตาเรากลือเป็นสำคัญมาก หากหมอเห็นว่าเครื่องมือที่อยู่ในการรักษาของหมออะไรไม่ดีควรซ่อมให้รับซ่อม ถ้าซ่อมไม่ได้ให้รับสั่งใหม่ เราบอกไว้เป็นขั้นๆ แล้วเครื่องมือตาที่อยู่ในโรงพยาบาลอุดรเครื่องไหนไม่ดีให้หาใหม่มา ถ้าซ่อมไม่ได้หาใหม่มา เอาจนครบ เราจะทำให้จนครบ เรากลือหมอเป็นสำคัญ หมอเห็นว่าเครื่องมืออะไรสำหรับตาบกพร่องๆ ให้หามาๆ เมื่อหามาแล้วคุณภาพสมบูรณ์ใช้ได้แล้ว แล้วค่อยส่งบิลมาหาเรา พอส่งบิลมาหาเราแล้วเราดูแล้วเราก็เขียนเช็ค ส่งเช็คไปบริษัทต่างๆ บริษัทเครื่องมือแพทย์มีเต็มอยู่กรุงเทพฯ เขารู้หมดแหละ บริษัทกรุงเทพฯ รั้วต่าบ้านตาด เพราะมันสั่งนั่นสั่งนี่ สั่งแต่ใหญ่ๆ เข้าบริษัทๆ เลย เขาก็รู้ละซี

อันนี้ก็ตาไม่ทราบก็บริษัท พอของตกมาถึงโรงพยาบาลแล้ว หมอรับรองคุณภาพเรียบร้อยแล้วส่งบิลมาหาเรา ราคาเท่าไรเราก็ส่งเช็คไป คือบริษัทเขาบอกมาพร้อม ส่งไปหาบริษัทเขาเรียบร้อยๆ ตลอดมา ตาอุดรเรียกว่าครบ ครั้งสุดท้ายนี้ ๕

ล้าน นี่เป็นครั้งสุดท้ายเสียเลย เพราะเราก็ได้เปิดโอกาสให้แล้ว ปวาราณเรียบร้อยแล้ว เครื่องตา ถ้าควรจะซ่อมให้รับซ่อม ถ้าซ่อมไม่ได้ให้รับสั่ง แนะเรอบอก แล้วหมอมเห็นสมควรอย่างไรสำหรับเครื่องมือตาควรจะสั่งซื้อใหม่ให้ซื้อได้เลย เมื่อตกมาถึงแล้ว หมอรับรองคุณภาพเสร็จแล้วส่งบิลมาหาเรา เราจะจ่าย แม้เช่นนั้นเขาก็ยังเกรงใจเราอยู่ ครั้งสุดท้ายนี้ที่เขาขอเครื่องมือ ๕ ล้าน เราเปิดโอกาสให้แล้ว เขาไม่ต้องขอก็ได้ เขาสั่งเลยก็ได้ แต่เขายังอุตส่าห์มาบอกเขาเกรงใจเรา มันมาก ๕ ล้าน พอมาติดต่อขอเรามาก เรอบอกเราปวาราณแล้ว เราก็ไม่พูดแหละ เครื่องมือนี้ ๕ ล้าน ให้เลย เพราะเราเปิดโอกาสให้เขาแล้วแต่เขายังอุตส่าห์มาขอเรา เขาเกรงใจเรา เราก็ให้ทันทีเลย นี่สุดท้ายเรียบบ จากนั้นไม่มีอะไรมาอีกนะ เสียบ คอยฟัง

เรื่องช่วยโลกนี้เราพูดได้เต็มปากไม่กระดากอาย เพราะพูดตามหลักความจริงที่เราทำมา ตรงไปตรงมาเลย เงินสำหรับวัดป่าบ้านตาดเรอบอกจริงๆ ว่าเราไม่เก็บ มีเท่าไรออกช่วยโลกทั้งหมด เราแบตตลอดไม่มีกำ แบตตลอด อย่างพี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ช่วยโลกที่บกพร่องตรงไหนๆ เงินจำนวนนี้ออกๆ ไป อย่างที่ว่าเครื่องมือเหล่านี้ละช่วยตลอดเลย เราไม่เอาอะไรเรอบอก เราพอแล้ว พอก็บอกว่าพอ กิเลสหาไม่พอ ธรรมหาพอ กิเลสหาจนกระทั่งวันตายไม่มีพอ ตายทิ้งเปล่าๆ ธรรมหาพอ พระพุทธเจ้า-พระสาวกอรหันต์พอ ท่านเหล่านี้พอ ไม่เอาอะไรอีกแล้ว ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง

นี่ละธรรมมีพอ แต่กิเลสไม่พอ ได้มาเท่าไรหมดๆ เหมือนไฟได้เชื้อ เอาใส่เข้าไปใส่เชื้อไฟ ไฟจะดับด้วยการใส่เชื้อเข้าไปเสริมมันมีไหมพิจารณาซินะ เปลวมันจรดเมฆ นั่นละเปลวของกิเลสได้เชื้อเผาจรดเมฆ เรื่องธรรมนี้พอๆ พระพุทธเจ้าพอ พระสาวกอรหันต์ทั้งหลายพอ นำความพอแล้วแห่งธรรมมาสอนโลกให้พอบ้าง อย่ากินจนกระทั่งวันตาย ตายแล้วมาเป็นเปรตเป็นผีเผือกองสมบัติเงินทองไม่เกิดประโยชน์อะไร หัวใจแห่งผากๆ จากศีลจากธรรม เรียกว่าแห่งผากจากความสุขความเจริญ ไม่มีในหัวใจดวงนั้น

ผู้ใดมีศีลมีธรรมเข้าภายในใจชุ่มเย็น ใจดวงนั้นถึงไม่มีอะไรก็ตามใจนี้มีความชุ่มเย็นตลอด คนมีธรรมในใจ กับคนมีสมบัติเต็มตัวแต่ธรรมไม่มีในใจนี้คนนั้นแห่งผากเป็นทุกข์ คนที่มีธรรมในใจจะจนขนาดไหนไม่จนภายในใจนะ ภายนอกก็รู้ว่าเราด้อยก็รู้แต่ภายในมันอึดเอบออยู่นั้น เป็นอย่างนั้นนะ พวกกันจำ เทศน์แทบทุกวันละ ให้พี่น้องทั่วกรุงสยามเราได้ฟัง แล้วส่วนมากจะไม่มีครูบาอาจารย์องค์ใดเทศน์ มีแต่อีตาบ่าวว้อๆ พูดได้ทุกแบบเรา ว้อๆ นี้ใครมาพูดอย่างนี้ เราพูดได้สบาย เราพูดเรื่องอีตาบ่าว เราไม่ได้พูดเรื่องใคร อีตาบาวนี้ว้อๆ มันจะตายแล้วอีตาบ่าว

พูดแบบธรรมดา เราไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัวกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุ พูดจริง ๆ เป็นอย่างไรเราว่าตามนั้น ๆ เลย ความกลัวเราก็ไม่มี ความกลัวเราก็ไม่มี เนื้อหาคือ เพราะฉะนั้นใครจะมาทำหน้าที่เขียนเราแบบไหน...มา ตกไปหมดเลยไม่มีเหลือ อันนี้ไม่รับแล้วเรียกว่าพอ จะเลิศเลอกก็ไม่เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมดา พอ ตกออก จะสรรเสริญหรือนินทาก็ตาม นินทาก็ตก สิ่งเหล่านี้ไม่เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมดา ตกออกหมด ไม่ดีดีธรรมดา คือหัวใจที่บริสุทธิ์ได้เลย นั่นละพอ พออยู่ที่นั่น พระพุทธเจ้า-พระสาวกอรหันต์ท่านพออยู่ที่นั่น พวกเรามันไม่พอ มันจึงมีแต่กองทุกข์

ผู้กำกับ ปัญหาจากอินเตอร์เน็ตของหลวงตา เขาภาวนาพุทโธ เมื่อจิตสงบแล้วมีลักษณะเขียนอยู่ที่กลางอก

หลวงตา กลางอกถูกแล้ว

ผู้กำกับ มีลักษณะเขียนอยู่กลางอก จึงเริ่มพิจารณาภายในโดยลอกหนังเนื้อเอ็น กระดูก โดยระหว่างที่พิจารณาจะคงบริกรรมพุทโธอยู่โดยตลอด ใช้กำหนดดูไปเรื่อย ๆ เมื่อเหนื่อยจะหยุดพิจารณา ให้เหลือแต่บริกรรมพุทโธอย่างเดียว สักพักจึงพิจารณาใหม่ ซึ่งจะทำแบบนี้ทั้งในอิริยาบถนั่ง และเดินจงกรม มีปัญหาคือว่า บางครั้งเมื่อเริ่มภาวนาจะปรากฏรูปอสุภะ เช่น จะเห็นเป็นรูปเนื้อแดงที่กระดูกซี่โครง ก็จะใช้ภาพที่ปรากฏเพ่งดูไปเรื่อย ๆ โดยยังบริกรรมพุทโธอยู่โดยตลอด บางครั้งจะปรากฏรูปเต็มอยู่ทุกครั้งที่เริ่มภาวนา จากนั้นจะมีรูปอสุภะรูปอื่นขึ้นมาแทนในครั้งต่อไปก็จะใช้รูปนี้แทนของเดิม โดยเพ่งดูไปเรื่อย ๆ ซึ่งบางรูปก็เกิดจากสัญญาที่เคยดูรูปนี้มา จากการภาวนาแบบนี้ จิตจะสงบดีมาก ดีกว่ากำหนดรูปขึ้นมาเอง ซึ่งลูกใช้วิธีเพ่งไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ถูกต้องไหมคะถูกต้องไหม

หลวงตา ถูกต้อง ถ้าเขาทำเวลาออกพิจารณาทางด้านอสุภะอสุภัง เรียกว่าใช้ทางปัญญาออกทำงาน สกกลายอยู่กันมาตั้งแต่วันเกิดมันมีอะไรบางอย่างอยู่ในร่างกายนี้ เอาธรรมไปจับมันถึงรู้ เอาตาจับไปไหนเพลนไปเรื่อย ๆ ถ้าเอาธรรมจับสติปัญญาจับเข้าไปนี้จะรู้ตัวเอง รู้ตัวเองแล้วกระจายออกไปหมด อสุภะอสุภังมีอยู่กับทุกคน มันไม่ดูเฉย ๆ ถ้าดูไปแล้วก็กระจ่าง กระจ่างนี้แล้วก็โลกวิทูรู้แจ้งเหมือนกันนี้หมด

ผู้กำกับ เขาบอกว่า เขาทำแบบที่หลวงตาสอนเมื่อกี้ละครับ เขาบอกใช้ถลกลอกเนื้อหนังอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไปเรื่อย ๆ จิตสงบดี แล้วมีปัญหาสงสัยว่าเมื่อเริ่มภาวนามีรูปภาพปรากฏขึ้นมา รูปอสุภะนั้นละครับ เขาบอกว่าเขาจะไม่ใช้รูปนั้น โดยกำหนดรูปอื่นขึ้นมาแทน จิตสงบได้ยาก ต่อมาเพ่งรูปที่ปรากฏอยู่ โดยบังคับให้มีสติมากยิ่งขึ้น จิตก็สงบนิ่งอยู่กลางอก ทุกครั้งที่ภาวนาก็จะบริกรรมพุทโธโดยตลอด ยังทั้งคำบริกรรมพุทโธไม่ได้ เป็นอัตโนมัติ บางทีทำอะไรเป็นกิจวัตรประจำวันก็จะมีรูปอสุภะ

ปรากฏขึ้นมา จึงเพ่งดูโดยอัตโนมัติ พร้อมกับคำบริกรรมพุทโธปรากฏอยู่เสมอ อย่างนี้ ถูกต้องไหมเจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้องในขั้นนี้ มันเป็นขั้นๆ คือพุทโธที่บริกรรมเบื้องต้นเพื่อจิตสงบ จิตไม่มีที่เกาะมันชั่วคราว เอาพุทโธเข้ามาให้เกาะ สติบังคับจิตสงบได้ จำเอานะขั้นแรก ต่อไปก็ดำเนินอย่างนี้ไป ทีนี้เวลาสงบมากเข้าๆ ความสงบนั้นจะเป็นจุดสงบ จุดเย็น ทีนี้เราจะไม่บริกรรมพุทโธก็ได้ กำหนดอยู่กับจิตที่ผ่องใส อยู่ทีนั้นก็ได้ ออกจากนั้นก็พิจารณาร่างกาย ดังที่ว่า นี้ออกทางด้านปัญญาทางร่างกาย อสุภะอสุภัง ทุกข์ อนิจจัง อนตตา อยู่ในขั้นนี้

ทีนี้เวลาพิจารณาขั้นนี้มันพอของมันนะ อิมเหมือนกันกับเรารับประทานข้าว ได้ขั้นบริกรรมพุทโธๆ ตั้งรากฐานที่แรก เมื่ออิมแล้วมันก็เข้าไปสู่จุดผ่องใส จุดสงบ นี้เข้าไปขั้นนี้แล้ว ออกจากจิตสงบนี้พิจารณาทางด้านปัญญา พอพิจารณาทางด้านปัญญามันก็หมุนทางอสุภะอสุภัง ทุกข์ อนิจจัง อนตตา ป่าช้าผีดิบ ป่าช้าผีตาย จะมารวมอยู่ทั้งหมดเห็นไปๆ เป็นขั้นๆ นะ ทีนี้เวลามันถึงขั้นนี้แล้วมองไปหาหญิงหาชายที่ไหนใคร ชำนาญในทางไหน ชำนาญหนังห่อกระดูกก็เป็นร่างกระดูก ถ้าชำนาญทางเนื้อก็แดงโร่ทั้งตัว ชำนาญทางไหนมันจะเป็นออกมาด้วยความชำนาญติดหัวใจๆ

จากนั้นพอตอนนี้แล้วเรื่องอสุภะอสุภังทั้งหลายนี้จะหดตัวเข้ามา มาเป็นอยู่ที่ใจดวงเดียว ใจนี้ไปว่าอันนั้นอสุภะ อันนั้นอสุภัง ตัวใจเป็นตัวอสุภะ เห็นอันนี้แล้วชัดเจน ปล่อยข้างนอก แต่ตั้งอันนั้นเอาไว้เพื่อจะฝึกซ้อมอันนี้ให้ชำนาญ พออันนั้นชำนาญแล้วเกิดปีบดับๆ ไม่มีที่จะแยกอสุภะอสุภังให้ทัน ไม่ทัน เกิดปีบดับพร้อมๆ มันเป็นขั้นๆ นะการพิจารณา พอถึงขั้นนี้แล้วจะเข้าหาจิต เกิดปีบเกิดจากจิตดับพร้อม ดับไปที่จิต ทีนี้ก็ตามลงไปจิต ตามลงไป จิตมันมาจากไหน อะไรอยู่กับจิต ไล่เข้าไปๆ ก็ถึงอวิชชา มันเป็นขั้นๆ การพิจารณา พอถึงอวิชชา อวิชชาขาดสะบั้นลงไปแล้วว่างหมดเลยหมด

นั่นละ วุสิต์ พุรหมจรรย์ อยู่จุดนั่นละ กตฺ กรรมิยฺ การประพฤติพรหมจรรย์ซึ่งเป็นงานอันใหญ่หลวงหรือชาติได้ขาดสะบั้นลงไปแล้วในขณะนี้ วุสิต์ พุรหมจรรย์จากนี้ก็งานเสร็จ งานของธรรม เมื่อเต็มที่แล้วเสร็จ มาถึงขั้นวุสิต์ พุรหมจรรย์ แล้วงานเสร็จ ไม่ได้มีที่จะแกกีสตัวใดอีกจนกระทั่งวันนิพพาน พวกกันจำเอานะ เราอยากฟังผู้ที่พิจารณา มาพูดขั้นไหนมันจะออกทันที เข้าใจไหม ก็พิจารณามาหมดแล้วนี้ ไม่ใช่คุณนะ แต่ธรรมไม่โอ้อวดไม่ผลึกไม่ตัน มีเหมือนไม่มีๆ แต่เวลาเมื่อไรมาสัมผัสมันจะออกรับกันทันทีๆ เลย ฟุ้งๆ เลย ถ้าไม่มีมันก็เหมือนไม่มี

ถ้าว่าโง่ที่สุดก็คือท่านผู้สิ้นกิเลส ฉลาดที่สุดก็คือท่านผู้สิ้นกิเลส เวลาไม่ควรจะพูดเฉยเหมือนไม่รู้ไม่ชี้อะไรเลย พอถึงขั้นที่จะพูดผางออกเลย เป็นอย่างนั้นละธรรม

ธรรมท่านไม่ยากโอ้อยากอวด เสมอตัวอยู่ตลอดเวลา ที่ว่าไปนี้ถูกต้องแล้วนะ ให้พิจารณาไปอย่างนั้นนะ (เขากามตอนท้ายอีกนิดหนึ่งครับ เขาทำกิจวัตรประจำวัน แล้วก็กิจกรรมพุทธโธไปด้วยจิตก็สงบทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้นั่งสมาธิหรือเดินจงกรม เขาก็บอกว่าอย่างนี้ถูกต้องไหมครับ)

ถูกต้อง ชั้นสงบเวลามันสงบจนชำนาญในความสงบแล้วก็เป็นอย่างนี้ อยู่ที่ไหน มันก็สงบ ๆ เรื่อย ๆ พอถึงชั้นปัญญาออกนี้ไปที่ไหนมีแต่ปัญญาออกฆ่ากิเลส เป็นอัตโนมัติ แต่ก่อนเราก็ไม่เคยคิดว่าปัญญาฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติ มันก็ย้อนไปหากิเลสทำลายสัตว์โลกโดยอัตโนมัติของมันเหมือนกัน โลกทั้งโลกนี้มีแต่กิเลสทำงานที่เป็นอัตโนมัติ ตาเห็นปั๊บเป็นกิเลสแล้ว หู จมูก ลิ้น กายสัมผัสสัมผัสเป็นกิเลส กิเลสทำหน้าที่แทนแล้ว ๆ นี่เวลากิเลสมีอำนาจมาก ทีนี้พอธรรมมีอำนาจ เริ่มไปตั้งแต่ความสงบไปถึงขั้นสติปัญญาอัตโนมัติแล้ว มองอะไรปั๊บแล้วเป็นการแก้กิเลสไปในตัว ๆ หหมดเหมือนกัน เอาจนกระทั่งมหาสติมหาปัญญากลมกลืนกับสติปัญญาอัตโนมัติแล้ว กิเลสขาดสะบั้นไปหมด ว่างหมด นั่นหมดละที่นี้งาน งานของธรรมหมด เข้าใจแล้วหรือ

วันนี้พูดอย่างนี้เสียบ้าง ไม่มีใครพูด เราก็นั่งอันต้อยจั้นละ เอาพูดออกมาซินะ หลวงตาบัวมันโง่หรือฉลาดจะให้เห็นกันวันนี้ละ เอาเสียบ้างเป็นยังงีวะ สามโลกธาตุมันข้ามหมดแล้ว พูดนี้มีการโอ้อวดอะไร เป็นเรื่องของกิเลสเรื่องสมมุติ มาโอ้อวดอะไร ธรรมไม่มี เพราะฉะนั้นจึงพูดได้ตามหลักความจริงไม่มีสะทกสะท้านว่ากลัวว่ากลัวไม่มี...ธรรม

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ